

РУСКИ ПИЈАНИСТА

ВЛАДИМИР ОВЧИНИКОВ ОДУШЕВЉЕН ЦРНОМ ГОРОМ

Снага школе лежи у традицији

Руски пијаниста Владимир Овчиников недавно је у склопу свјетске турнеје одржао и два концерта на црногорским подијумима - Зетском дому на Цетињу, и на Великој сцени Црногорског народног позоришта. У Подгорици је уз пратњу Црногорског симфонијског оркестра којим је дириговао Алексеј Шатски извео Шуманов Концерт за клавир и оркестар у а-молу оп.54, а на бис „Валцер цвијећа“ из балета ПИ. Чајковског „Шелкунџићих“.

Његове интерпретације музичка критика лондонског „Daily Telegraph“ а описује само браним ријечима.

„Свако ко познате свирање овог најсензитивнијег и најекспресивнијег пијанисте биће свјестан султановог нијансирања, јасноће и снаге које његов ум и прсти комбинују при извођењу“. Не чуди ако се зна да је у биографију овог руског пијанисте уписано да је лауреат највећих награда на такмичењу Интернационалног конзерваторијума „Чајковски“, Интернационалног такмичења пијаниста у Лидсу, Интернационалног такмичења у Монреалу, као и Међународног такмичења камерних ансамбала у Вербелију. Redовно наступа као солиста са водећим свјетским оркестрима, што наравно значи и наступе у престижним концертним дворанама. Његове интерпретације биле су занимљиве и многим музичким кућама као што су ЕМИ, Колинс Класикс, Раши сизис лабел или Голд клуб... Неколико година био је гостујући професор калара на Музичком колеџу Сјеверног краљевства у Енглеској. Сада ради као редовни професор на Московском конзерваторијуму и Московском државном универзитету, као и гостујући професор на Сакио Универзитету у Јапани. Године 2005. Овчиников је добио титулу Националног уметника Русије.

● *Шта је по Вама основа за успјешност пијаниста?*

– То је веома тешко питање. Најважнији је резултат. Ако мислите о успјеху он се никада неће догодити. Наравно да је веома важно, као база, и образовање, техника, па чак и програм, који понекад може да буде досадан... Зависа чак и од временских прилика, да ли је топло или кишовито... Све то утиче на кретање различитих резултата. Једини испралан, и најбољи, начин јесте

да само мислите о музици. Никада не треба да мислите о успјеху, јер ћете онда себи створити проблем. Ако почнете да мислите на успјех постаћете јако нервозни, бићете под тензијом, напети, и резултат неће на крају бити добар.

● *Руска пијанистичка школа одувјек је посебно уважавана? Да ли је људи у западној Европи прекоцнија и да ли још желе да свирају као Руси?*

– Постоји много пијанистичких школа - њемачка, шведска, француска, италијанска... Међутим, московска је једна од најбољих. Ми имамо веома добру и поуздану, јаку традицију, и то не само у артистичком смислу. А, базира се на музичкој знаности, и задире не само у композиторске воде већ и извођачке. То се не односи само на пијанисте, већ и на виолинисте, као и друге музичаре. Оно што је још битније јесте што смо успјели да задржимо, односно да и даље његујемо све позитивне карактеристике те школе, иако су многи свјетски познати учитељи преминули крајем 20. вијека. Сваке године организујемо такмичење на које се пријављује велики број младих и талентованих музичара да би учили и студирали код нас. Наравно, и наша земља је велика, тако да многи људи покушавају да упишу конзерваторијум у Москви. Снага конзерваторијума управо долази из те озбиљне и дубоко укоријенене традиције. Наравно, постоји и друга страна проблема. Многи наши млади музичари одлазе из Русије и окупљају се у Њемачкој, Енглеској, Америци, али, мислим да је битно то што су почели у Москви. Наравно, они размисљају о својој будућности, јер у Москви је веома тешко доћи до посла и мјеста. Али за студирање Москва је сигурно једно од најбољих мјеста на свијету.

● *Шта други мјесца не моју, а Москва може да понуди младом музичару - која је основна разлика?*

– Мислим да у основи, слично другим великим градовима може да понуди богат музички - концертни живот, много добрих учитеља - професора, високо позicionирање. А то је најважније. Чак и ако дођете на неки њемачки конзерваторијум или академију зависи на којег професора ћете наћи. Један ће бити из-

врстан, за разлику од другог који му веће бити ни примаћи, који ће можда бити досадан. Важно је пронаћи добар однос између професора и студента, између двије особе. Наравно, у Москви је тај приступ прилично традиционалан, што може бити проблем, и када је у питању метода предавања али и учења. Можда данас немамо толико старих познатих музичара предавача, јер су многи умрли у прошлом вијеку, али имамо школе у којима континуирано одржавамо традици-

ју, било да је у питању студирање или подучавање.

● *Свирали сте на многим интернационалним такмичењима. Како бисте описали Ваше искуство са Велике сцене ЦНП?*

– Ондје нијесам наишао на услове које бих могао описати као перфектне услове за извођење. Јер, није много велика сала, нити је довољно акустична, немамо баш много инструменталата, а све је то важно за успјешан концерт. Међутим, најважнија ствар за музику и за публику, која је била ситуацијастички расположена, и која је позитивно реаговала на наше извођење, јесте креирање атмосфере. Мислим да је то најважније, и зато ми је веома драго што сам ондје наступио.

● *Црногорски симфонијски оркестар је веома млад састав, а Шатски је њихов први диригент. Како видјите овај оркестар за десет година?*

● *Мислим да ће Црногорски симфонијски оркестар бити успјешан. Ипак, морам да нагласим да ће њихов успјех зависити и од опште ситуације у култури, и то не само у Подгорици. Врло је тешко креирати добар оркестар, чак и са веома добрим и искусним музичарима*

Вријеме и проба пресудили у корист Шумана

● *Зашто сте за представљање у Подгорици изабрали Шумана?*

– Један од разлога је сигурно тај што волим музику тог композитора. Односно, може се доживјети као свијетлајућа, свијетла, засјењујућа, веома лијепа у оном романтичном смислу. Односно, Шуманова музика ми је веома блиска неким мојим естетским поимањима. Можда бих свирао и Рахманинова, али проблем је што овај оркестар није толико велики, и нема толико музичара за један такав концерт. На крају, нисмо имали ни толико заједничких проба и времена да бисмо радили неко веће дијело. Ово јесте прилично тешка композиција, али ипак није захтијевала напор као можда неке друге.

● *На бис сте извели дио из балета „Шелкунџићих“, ПИ. Чајковског. Да ли је Чајковски заиста највише руски композитор, у смислу „презентовања“ отворености руске душе и духа?*

– Мислим да је он егземплар духа Русије, и лице представник руске музичке културе 19. вијека. Међутим, знам да је он веома волио и изјенио Шуманову музику. Имао је два омиљена композитора, Моцарта и Шумана, и донекле грчку музику. То је веома важно јер сматрам да је дијело Чајковског и Шумана веома блиско. Овај комад одржава све то, и уједно собом носи љепоту и тежину. Зато сам га и изабрао.

● *Мислите ли да ће се убрајати у ред успјешних?*

– Мислим да ће бити успјешни. Ипак, морам да нагласим да ће њихов успјех зависити и од опште ситуације у култури, и то не само у Подгорици. Врло је тешко креирати добар оркестар, чак и са веома добрим и искусним музичарима. Веома је тешко ускладити, постићи да они осјећају један другог, да се слушају, да се добро разумију, да чак заједно дину. Мислим да је чак један од највећих проблема то што је ово млад оркестар. Међутим, истовремено то ми се и свиђа код њих. Јер, та младост, има и неких предности, јер се надам да су неки од њих амбициозни, неки талентовани, и то је већ добра претпоставка за успјех, и за напредовање. Такође, надам се да ћете добити и праву концертну дворану гдје ће имати боље услове за пробае. Веома је важно да и то што је овај оркестар у сушти-

ни интернационалан, а не само црногорски. Имате музичара Руса, Украјинца, Срба. И музика је интернационална ствар, и сви догађаји из сваке земље су важни за публику и извођења.

● *Када ћеће поново доћи у Црну Гору?*

– Надам се да ћу доћи да љетujem тамо негде крајем августа. Веома ми се допало Приморје, нарочито Котор, као и планине изнад њега. Тада ћу доћи само на одмор. Међутим са Жарком Марковићем сам договорно да наредне сезони можда дођем као предавач на цетињску Музичку академију али и у подгоричку Музичку школу „Васа Павић“. Већ сам одржао неколико мастер класова на цетињској Академији и могу рећи да сам веома задовољан јер сам радио са изузетно надареним студентима. Рада са њима ми је био веома занимљив.

Ж. ЈАЊУШЕВИЋ